

РЕШЕНИЕ

№ 16286

гр. София, 28.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в
публично заседание на 25.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **13433** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава Десета, Раздел IV, вр. чл. 56, ал. 4 Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 84, ал. 2 и чл. 55, ал. 4 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО).

Образувано е по подадена жалба от „Бассмания-1“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Р. Д. срещу решение № РС-195/24.11.2025 г. на председателя на Патентното ведомство, с което на основание чл. 76, ал. 7, т. 3 от ЗМГО заличава регистрацията на марка с рег. № 1555574 „Жълта зона“, комбинирана, за всички стоки и услуги от класове 25,39 и 43 на МКСУ, за които е регистрирана.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на процесното решение, в допълнение към това, че е постановено при съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила, при неправилно установяване на фактите, при неправилно тълкуване на материалния закон, с липса на мотиви и правен интерес.

Твърди , че в оспореното решение липсва анализ на семантичното съдържание на обозначението „Жълта зона" в неговия конкретен правен и фактически контекст към 05.07.2019 г. , не са посочени конкретни подзаконови актове, карти, тарифи или административни заповеди към 05.07.2019 г., от които да е видно, че „Жълта зона" е въведена като единен и нормативно установен термин. Жалбоподателят посочва , че регистрацията на марката не лишава общината от публичноправните й правомощия , не дерогира закон, не ограничава компетентност и не се възпрепятства прилагането на режима по ЗДВП. При така установените факти не е налице степен

на установеност, която да обоснове отнемане на вече признато право върху марка.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител адвокат Н. , поддържа жалбата, а в хода на устните състезания моли за нейното уважаване. Изложените в производството съображения са обобщени в представените писмени бележки. Направено е искане за възстановяване на разноските по делото, прави възражение за прекомерност.

Ответникът – председател на Патентно ведомство, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител юрк. Б., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Излага, че в атакуваното решение са съобразени всички факти и обстоятелства, както и са обсъдени всички твърдения на искателя, които са довели до постановяването на законосъобразен административен акт отговарящ на материалноправните изисквания на закона. При издаване на решението не са били допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Център за градска мобилност „ ЕАД , представлявано от адв. С. излага подробни съображения за правилност и законосъобразност на оспореното решение . Подробно становище излага в писмени бележки . Представя списък и претендира направените разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК във връзка с чл. 144 АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

В Патентно ведомство на Република България е била регистрирана марка с рег. № 155574 ЖЪЛТА ЗОНА, комбинирана, заявена на 05.07.2019г., регистрирана на 28.10.2020 г. за всички стоки и услуги от класове 25, 39 и 43 на Международната класификация на стоките и услугите (МКСУ), със срок на закрила до 05.07.2029 г.

Подадено е било искане с вх. № ВГ/Н/2019/155574-[8]/12.04.2022 г. от „Център за градска мобилност“ ЕАД, Общинско предприятие „Транспорт“ [община], Общинско предприятие „Паркиране и репатриране“ [община], Общинско предприятие „Паркинги и гаражи“ [община] и Общинско предприятие „Общински пазари и паркинги“ [община], представлявани от упълномощения представител по индустриална собственост, за заличаване на регистрацията на марката за всички стоки и услуги, за които тя е регистрирана.

С решение № РС-222-[1]/13.12.2023 г. на председателя на Патентно ведомство на Република България, искането за заличаване е оставено без уважение, тъй като административният орган е счел, че не са изпълнени фактическите състави на повдигнатите основания.

Срещу решение № РС-222-[1]/13.12.2023 г. на председателя на Патентно ведомство на Република България е подадена жалба до Административен съд София-град (АССГ) от „Център за градска мобилност“ ЕАД. По повод жалбата е образувано адм. дело № 1854/2024 г. по описа на АССГ, 22 с-в. По делото е постановено решение № 21246 от 25.10.2024 г., с което съдът отхвърля жалбата

като неоснователна и оставя в сила решение № РС-222-[1]/13.12.2023 г. на председателя на Патентно ведомство.

Първоинстанционното решение е обжалвано, като е образувано касационно адм.д. № 54/2025 г. по описа на Върховния административен съд (ВАС), VII отд. С решение №3810 от 10.04.2025 г. съдът отменя първоинстанционното решение и вместо него постановява отмяна на решение № РС-222-[1]/13.12.2023 г. на председателя на Патентно ведомство и връщане на преписката за ново произнасяне, съобразно указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени с мотивите на окончателното съдебно решение.

Административният орган възприел изцяло мотивите на влезлия в сила краен съдебен акт и е приел искането за заличаване с вх.№ ВГ/Н/2019/155574- [8]/12.04.2022 г. за основателно по всички повдигнати правни основания - чл. 11, ал. 1, т. 6 и т. 7 от ЗМГО.

С оспореното решение № РС-195/24.11.2025 г. на председателя на Патентното ведомство, на основание чл. 76, ал. 7, т. 3 от ЗМГО заличава регистрацията на марка с рег. № 1555574 „Жълта зона“, комбинирана, за всички стоки и услуги от класове 25,39 и 43 на МКСУ, за които е регистрирана.

При така установеното от фактическа страна, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лице, чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в законоустановения двумесечен срок, считано от 25.11.2025г. – датата на съобщаването му на неговия адресат.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, посочени от „Център за градска мобилност“ ЕАД и на всички основания по чл.146 АПК, преценява следното:

На първо място, решение № РС-195/24.11.2025 г. на председателя на Патентното ведомство е издадено от компетентен административен орган и в пределите на неговата власт съгласно чл. 76, ал. 8 във вр. ал.7, т.1 от ЗМГО. Не съществува отменителното основание по чл. 168, ал. 1 във връзка чл. 146, т. 1 АПК.

На второ място, съдът преценява, че е спазено изискването за форма на административния акт, регламентирано в чл. 59, ал. 2 АПК, доколкото в специалния закон липсват конкретни изисквания в тази насока. Ответникът, чрез своите фактически констатации обосновава е посочил действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално осъществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес. Не е налице отменителното основание по чл. 168, ал. 1 във връзка чл. 146, т. 2 АПК.

Съдът констатира, че в хода на протеклото административно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до неразкриване на действително осъществилата се фактическа обстановка и да са препятствали жалбоподателя да участва в него и да ангажира доказателства. Ето защо, липсва основанието за отмяна по чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК.

Спорът между страните по делото се свежда до приложението на нормите на материалния закон - чл. 146, т. 4 от АПК.

Искането, послужило като основание за започване на административното производство, е подадено на основание чл. 36, ал. 4 във вр. ал. 1 от ЗМГО. Съгласно цитираните разпоредби, регистрацията на марка се заличава, когато е извършена в нарушение на изискванията по чл. 2 и чл. 11, като в случая, жалбоподателят „Център за градска мобилност“ ЕАД е изложил твърдения за наличие на абсолютните основания по чл. 11, ал. 1, т. 6 и т. 7 от ЗМГО.

Спорът е изяснен от фактическа страна, което предполага правилното установяване на фактите както пред административния орган, така и пред две съдебни инстанции, доколкото не са представяни нови доказателства в съдебна фаза.

Колкото до тълкуването на материалния закон, това е направено от Върховния административен съд, който в своето окончателно решение по спора - решение № 3810 от 10.04.2025 г., постановено по к. адм. дело № 54/2025 г., е направил анализ на приложимото право и е достигнал до извода за изпълнен фактически състав на повдигнатите правни основания (чл. II, ал. 1, т. 6 и т. 7 от ЗМГО) за заличаването на марка с рег. № 155574 ЖЪЛТА ЗОНА.

„Разпоредбата па чл. 11, ал. I, т. 6 от ЗМГО гласи, че се заличава марка, която противоречи па общественя ред или на добрите прави. В ЗМГО няма легални дефиниции на понятията "обществен ред" и "добрите нрави" и техният приложим смисъл трябва да бъде този, с които те се използват в другите нормативни актове и в общоупотребимия български език. В решение № 7 от 04.06.1996 г. по конституционно дело № 1/1996 г., Конституционния съд (КС) разбира понятието "обществен ред" като установеният с нормативни актове ред, който осигурява нормално спокойствие и възможност да се упражняват съответните граждански права". КС приема, че "добрите нрави" са "критерии за обществено благоприличие, установени в обществото с цел неговото съхраняване", като "водещ в това отношение е интересът да се поддържа нравственият интегритет на обществото". Поради общоизвестното значение на думите "жълта" и „зона“, а оттам и на целия словен израз "Жълта зона", марката и носеното от нея послание ще станат достояние не само на отделна група от обществеността, включваща съответните потребители, но и на обществото като цяло. В този смисъл е решение № 8463 от 08.07.2024 г. по адм. дело М"910969/2023 г., VII отд. на ВАС. “

По отношение на тези понятия следва да се причисли и важноста и обществената значимост на отношенията, свързани с движението по пътищата, респ. паркирането, като основна дейност и съпътстващите го "транспортни и обслужващи дейности, където съблюдаването на интересите и безопасността на гражданите поотделно и на обществото като съвкупност, е от първостепенно значение. Предвид това, зоните (синя, зелена, червена и жълта), една от които включва регистрираната марката, са въведени с нормативни актове - ЗДвП и подзаконовни нормативни актове, които по съществува си защитават общественя интерес, включително обезопасяването на

движението по пътищата, спирането и паркирането като част от него. С оглед на това, въвеждането на правила и регулации (вкл. по отношение на „Жълта зона“) с тези законодателни актове трябва да се разглежда като основополагащо за поддържането и опазването на правовия и обществен ред, които са неразривно свързани и взаимно обусловени. Организацията на движението по пътищата, в извънградска и градска среда е неотменна част от поддържането на обществения ред, в това число създаването на зони със специфични правила за паркиране, отразяващи интензитета на движението и неговите особености (вкл. специален режим за паркиране на хора с увреждания). Коментира, че реализирането на правата на притежателя на марката ще наложи изменение в редица законови и подзаконови актове, в организацията на движението и паркирането в страната, като не се отчита, че същата е регистрирана след въвеждането на зоните като понятия и такива с нормативната уредба - основа на правовия ред в държавата.

С оглед на това, с регистрацията на процесната марка се засяга установеният обществен ред във връзка с движението по пътищата, което обосновава наличието на забраната за регистрация по чл. 11, ал. 1, т. 6 от ЗМГО.

На следващо място, съобразявайки се с мотивите на ВАС в оспореното решение се установява противоречие и с чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО, съгласно който не се регистрира марка, която може да въведе в заблуждение потребителите относно естеството, качеството, географския произход или други характеристики на стоките или услугите. В тази връзка, в мотивите е възприето виждането, че „Марка „Жълта зона“ може да въведе в заблуждение потребителите, като същите я асоциират с понятието Жълта зона, въведено със законодателната уредба за паркиране на свободни паркоместа (безплатно) в зони представляващи обществен интерес, посещавани и от уязвими групи (напр. хора с недобро зрение, трудноподвижни). Следва да бъде разгледан по-широкият контекст на употреба на вече ноторното понятие „Жълта зона“, залегнало в нормативната регулация на паркирането, поради което регистрирането му като марка води до ред предвидими и непредвидими усложнения и обърквания в очакванията и представите на потребителите на стоки и услуги, и до негативни отражения върху законодателството, обществения ред и добрите нрави.“ В случая съществува достатъчно сериозен риск от въвеждане в заблуждение на потребителя. Стоките и услугите от класове 25, 39 и 43 от МКСУ, за които е регистрирана марката, по тяхната опаковка и общ външен вид се различат съществено и нямат общо с понятието „Жълта зона“, което ще създаде още една възможност за въвеждане в заблуждение на потребителите, съответно на уязвимите групи граждани, цитирани по-горе. Предоставената на потребителя възможност да провери върху етикета какви са съставките на даден продукт, не е пречка марката, обозначаваща тези продукти, да е заблуждаваща.

Председателят на патентното ведомство се съобразява със задължителните указания в цитираното решение на ВАС и издава процесния акт. Произнасяне в противоречие с влязлото в сила решение на ВАС би опорочило административния акт до степен на нищожност, на основание чл. 177, ал. 2 АПК. В случая административният орган се е съобразил в пълна степен със задължителните указания на върховната инстанция, поради което е издал законосъобразен акт.

В тази връзка, не са относими изложените от жалбоподателя оплаквания в жалбата. В действителност Решението е мотивирано в пълнота, тъй като детайлно обосновава основанията за заличаване на марката. Правилно се посочва, че съдебното решение има обвързваща сила за всички страни по делото. За административния орган възниква задължението да го изпълни,

издавайки акт, който напълно да съвпада по смисъл с мотивите и диспозитива, съдържащи се в решението. При новото произнасяне следва да се отчетат изводите, достигнати от съда. Следователно, мотивите на съда относно основателност на искането за заличаване, следва да се споделят и от административния орган.

С оглед ясните и недвусмислени указания, дадени от последната съдебна инстанция и задължението на административния орган да възприеме изцяло мотивите на влезлия в сила краен съдебен акт, органът правилно е преценил, че искане за заличаване с вх.№,BG/N/2019/155574-[8]/12.04.2022 г. е основателно по всички повдигнати правни основания - чл. 11, ал. 1, т. 6 и т. 7 от ЗМГО.

При този изход на спора на основание чл. 143, ал.3 от АПК съдът намира, че искането за присъждане на разноски от ответника следва да бъде уважено в размер на сумата от 100.00 /сто/ евро, представляващи юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 4 АПК заинтересованата страна има право на разноски. От приложения договор за правна помощ и фактура от 17.03.2026г. /л.173/ се установява, че заинтересованата страна „Център за градска мобилност „ ЕАД е заплатила в сумата от 9 000 евро с ДДС, представляваща адвокатски хонорар. Заплатената сума за адвокатски хонорар се претендира от заинтересованата страна. Жалбоподателят прави възражение за прекомерност.Тези разноски следва да са в тежест на жалбоподателят.

Процесуалният представител на жалбоподателя е направил възражение за прекомерност на възнаграждението. Поради това, на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК, съдът следва да съобрази правната и фактическата сложност на делото. Заплатеното възнаграждение за пред АССГ в размер на 9000 евро с ДДС е над установения минимум в чл. 8, ал. 2, т.1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /ДВ, бр. 88 от 2022 г./, поради което съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение следва да се намали като прекомерно до 6000 евро с ДДС. Основателно е възражението за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение , тъй като производството се характеризира със средна степен на фактическа и правна сложност , което да обуслови присъждане на адв.възнаграждение в посочения размер. Делото от фактическа и правна страна е изяснено до голяма степен при предходното разглеждане в АССГ и ВАС, проведено е едно съдебно заседание и е приключило в разумен процесуален срок.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, 76-и състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Бассмания-1“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представявано от Р. Д. срещу решение № РС-195/24.11.2025 г. на председателя на Патентното

ведомство, с което на основание чл. 76, ал. 7, т. 3 от ЗМГО заличава регистрацията на марка с рег. № 1555574 „Жълта зона“, комбинирана, за всички стоки и услуги от класове 25,39 и 43 на МКСУ, за които е регистрирана.

ОСЪЖДА „Бассмания-1“ ЕООД, ЕИК 2008077 “ да заплати на Патентно ведомство на Република България с адрес: [населено място], [улица] сумата в размер на 100.00 (сто) евро , на основание чл.143, ал.3 АПК.

ОСЪЖДА „Бассмания-1“ ЕООД, ЕИК 2008077 да заплати на Център за градска мобилност“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] сумата в размер на 6000 (шест хиляди) евро с ДДС за заплатено адвокатско възнаграждение , на основание чл.143, ал.3 АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните, чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.